

Ana havde brugt den hele tiden, bare fordi den var der. Men normalt var det blot en tur fra et værelse til et andet indenfor landets grænser. Hun hyggede sig med at have mad og ting med til den fattige del af befolkningen og de vidste at hun kom, hun var vellidt af folket.

En dag hvor hun var på vej med mad skete der noget anderledes.

Ana gik hen til portalen, som hun plejede, der var en kasse mad i hendes arme, der indeholdt frugt og grønt, kød og ris og en bylt på ryggen, der indeholdt tæpper, der var altid brug for tæpper.

Ana kommer tættere på portalen, klar til at gå gennem, men den ser anderledes ud end den plejer, den glinser ligesom en spejlblank sø, hvor solens stråler spejler sig i overfladen, portalen plejer at have en mat sort farve.

Ana stiller kassen med mad og træder hen til portalen, for at se hvad der sker hvis hun stikker en arm ind i den, det summer i den som det altid gør når hun går gennem den, så den del er normal, men der er sket noget.

Hun tager kassen med mad i armene igen og beslutter sig for at gå igennem og se hvor hun ender, den summende fornemmelse bliver mere markant og hun forsvinder fra værelset.

Ana træder ud igen, et sted hun ikke kan genkende, det er godt nok et værelse, men det er helt anderledes indrettet.

Der står en reol fyldt med bøger op ad den ene væg, og der er 2 døre ud af rummet, det ene er bagved et stort skrivebord og en stol, og en anden i den sidste væg.

Stolen ved bordet drejer sig og Ana står nu ansigt til ansigt med en fremmed. Hun udstøder et gisp og den fremmede et skrig. Ana taber kassen med mad ud af hænderne ved skriget og den fremmede forsøger at rejse sig fra stolen, mens den stadig udstøder underlige hvislende lyde og med fagter måske ber om at Ana ikke gør den ondt, Ana tager sig sammen og løfter hendes hænder i en gestus der fortæller at hun ikke vil den noget ondt, mens hun messer rolig, helt rolig.

Den fremmede er grøn, med skæl og øjne der mest af alt ligner en slanges øjne, men Ana kan se stor visdom og erfaring, da hun står der og messer rolig til den, stopper den fremmede med at sige lyde og skifter til et gebrokket forståeligt sprog. "hvem er du? Hvor kommer du fra?" spørger den med en tunge der hvisler ud og ind ad munden.

Ana kigger på den og svare Ana fra Fredssted, hvem er du og hvor er jeg? Den fremmede kigger på hende og svarer så "Jeg er Sleik og du står i mit kontor i byen Solsten, jeg troede ikke at portalen virkede, jeg har aldrig brugt den i al den tid jeg har været klækket.

Ana forklarer at hun har brugt portalen hos hende hver dag, og at den hver gang havde sendt hende til den anden ende af landet, men at den i dag havde den skiftet udseende.

Sleik er meget interesseret og spørger ind til udseendet af portalen både normalt og i dag. Han virker egentlig ikke så meget interesseret i hende, blot portalen og hvad der kunne være sket. Ana får tid til at se sig om i kontoret, og især se på bøgerne i reolen, der dog alle er skrevet i et sprog hun ikke genkender.

Sleik kommer over til hende og tager en bog frem, mens han mumler for sig selv, hvem ved, måske det er sket, men hvad betyder det, jeg må undersøge, ja undersøge, han kigger op og får øje på Ana. Åh ja kære barn, du er måske den vi har ventet på.